

עתיך

ציווי התורה "בסוכות ים", שהרי לא שייך אנו יושבים בסוכה. שנשב כל שבעת הימים ס הלילות, וממילא אם זין אנו יושבים בסוכה, יושבים בסוכה שבעת א סימן קללה. משא"כ יורדין גשמים ואין אנו כה, לית לן בה, דכיון שם דירתנו כלילה בים בסוכה כל שבעת ו ממנה כי היא מקום וזה אותנו בכל אשר

מברכין מחדש על כל פן המבואר בפוסקים), עסקה הישיבה בסוכה, גאים מהסוכה עדיין בסוכה, צ"ל דהברכה הסוכה, דאף דהגברא זומן ברציפות בסוכה; זה בפועל צריך לברך וכה שלא היתה לפניו ודומיא למה שכתבו עסיק באמצע סעודתו לגמור סעודתו צריך בסוכה אף שלא הסיח מ"מ חייב לברך על שלא ישב בה מקודם.

פן אחר, דכיון דע"י בסוכה הרי הוא בזה כן דירתו היא בסוכה

אמונת

דאל"כ הי' אוכל סעודתו בדירתו של כל השנה. ולכן מפני החשיבות שבזה התקינו לברך מחדש לישוב בסוכה. וזה דומיא למה שמברכין ברכת התורה על קריאת התורה בציבור אף שכבר ברכו בבוקר ברכה"ת, מ"מ בשביל החשיבות של קריה"ת בציבור צריך לברך מחדש. וה"נ, בשביל החשיבות שאנו מאשרים שהסוכה היא קביעות דירתנו צריך לברך מחדש.

[ועפ"ז נאמר כלפי הישיבה בארץ ישראל שנצטוינו עליה בכתוב (כמדבר ל"ג) "וישבתם בה". והוא בדוגמת הלשון שאמר הכתוב במצות סוכה שנשב בסוכה שבעת ימים. וע"כ כמו שבסוכה, אף כשיוצאים מהסוכה לאיזה זמן אפ"ה מיקרי ישיבה בסוכה כנ"ל, ה"נ בישיבת אר"י אין נפסקת הישיבה ע"י שיוצאים ממנה לאיזה זמן. והכלל ישראל, אף כשהם בגלותם ויצאו מאר"י, מ"מ הרי דעתם לחזור ומחכים ומצפים לזה בכל

ישיבת סוכה

לט

עתיך

יום, וממילא לא נפסקה ישיבתם בארץ ישראל. אלא שפרטי בני ישראל, דהיינו כל יחיד ויחיד מקיימים המ"ע של ישיבה באר"י דוקא ע"י ישיבה בארץ ממש, משא"כ הכלל כולו הוא תמיד בארץ ישראל כנ"ל. וע"ד שכתב בשו"ת חת"ס דמי שדר באר"י שנה אחת ויצא ממנה, כיון שדעתו לחזור יש לו דין בן אר"י. וגם מובא בקדמונים שכשסידר מר בר רב אשי את התלמוד בבלי הי' בין ההרים ונשלח לו שם אורא דא"י. ואברהם אבינו הי' בזמנו האיש אשר נכלל בו הכלל ישראל, שכולם נמשכים ממנו. וכשהוא בא לארץ ישראל הוא בדוגמת הכלל ישראל שבא לאר"י, וממילא אף בצאתו ממנה לזמן מה ודעתו לחזור אין בזה הפסק מישיבתו באר"י ועדיין מיקרי יושב בארץ. וע"כ לא ביטל כזה ציווי השי"ת אשר צוהו לשבת באר"י.]

[אמונת עתיך נר נר]

שבת סוכה

עיקר מצות ישיבת סוכה היא השינה (וזה יחיד אצל - אורח חיים ע"א ע"ב)

ונקדים לבאר ענין מצות לינה, שחייבה התורה להעולה לירושלים ומקריב קרבן שילין בירושלים כלילה שאחריו. כמ"ש, (דברים ט"ז) ופנית בבקר והלכת לאהלך. וטעמא בעי. וביארתי בפ' ראה העעל"ט בירושלים עיה"ק ת"ו. כי הנה ירושלים היא עיר האלקים ושם ביתו של הקב"ה, ולא נתחלקה ירושלים לשבטים כי כולה לה. וכאשר בר ישראל עולה לירושלים הוא אורח

מצינו בדברי חז"ל, היכא דאירי במצות סוכה, דנקטו בעיקר את השינה בסוכה. אכן הרמ"א (סי' תרל"ט) כתב שעכשיו המנהג שאין ישנים בסוכה כי אם המדקדקים במצוות. ומלמד זכות עליהם.

וראוי להבין, למה הוצרך הרמ"א להוסיף בלשונו, שהמדקדקים במצוות ישנים בסוכה. שהרי פשוט הוא ומיותר?

אצל הקב"ה. ומאחר שהקב"ה שומר משמרתה של תורה ומקיים ג"כ מצוות התורה, (כדאי בירושלמי במס' ר"ה). רצה הקב"ה לקיים מצוות הכנסת אורחים במילואה. שהיא אכילה ושתייה ולינה. לכן צוה ה' לכל העולה לירושלים ומתארח אצל הקב"ה שילין שם עד הבוקר. כי הנה הקב"ה מתאוה אל העיר ירושלים כמ"ש, (תהלים קל"ב) כי בחר הוי"ה בציון אוה למושב לו. ורצונו ית' שגם בני ישראל יתאוו לירושלים. וע"כ מבקש הקב"ה מישראל שבבואם להתארח בירושלים ולאכול שם קרבנותיהם ישארו ללון שם עד הבוקר ולא יצאו מיד את העיר. ולכך נרמזו כתיבות, ופניית כב"ר. שהם בגימ' כ"י כח"ר הוי"ה בציון אר"ה למושב ללון.

לחינם הטביע הקב"ה באדם הצורך לשכיבה. וזה הענין שמצינו ביעקב אבינו שאמה"כ, (בראשית כ"ח) וישכב במקום ההוא. ואחז"ל, שבמקום ההוא שכב אבל כל י"ד שנים שהיה בבית שם ועבר לא שכב בלילה. ונמצא שהשכיבה ההיא היה בה תיקון רב כי באה להעלות כל עבודתו במשך י"ד שנה. ולכן נזדמן לו שישכב במקום המקדש אשר שם שער השמים. כדי שתסייע קדושת המקום אל העליה הגדולה הזו. ואכן זכה הרבה מאוד בשכיבה ההיא שנגלה אליו ה' ובירכו בברכות נכבדות.

The first sleep 14 ימים
↓
A night 48/49 ימים

ובדרך זה יש לבאר מצות הלינה בירושלים, כי בעלות האדם לירושלים, ועובר את ה' בהקרבת קרבן, הרי בלילה שאחריו יש לו עבודה חשובה להעלותה כשהוא שוכב. לכן ראוי שתהיה שכיבתו במקום קדוש כדי שקדושת המקום תסייעו לעליית העבודה.

Sleep in the night

ובדרך זה י"ל בענין השינה בסוכה, כי ידוע מספ"ה ק, שהפליגו בקדושת הסוכה שיש בה מבחי' קדושת המקדש. ובודאי שאין זה דבר השוה לכל, כי כל אחד לפי מדריגתו זוכה לבחי' מקדושת המקדש. וע"ז אמה"כ, (תהלים ס"ה) אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך. וע"כ, קדושת היכלך. בגימ', ויהי בשל"ם סכ"ו. וע"כ צריך האדם לישן בסוכה כדי שתהא שכיבתו במקום קדוש ותסייעו להעלות את עבודת היום בסוכה.

Sleep in the night

ובאופן אחר יש לבאר. כי הנה איתא בדברי מרן האריז"ל ענין השכיבה בלילה. כי הנשמה עולה אז ליתן דין וחשבון על מעשי היום. וכדברי הפייטן "עורו נא כי בכל לילה, נשמתכם עולה למעלה, לתת דין וחשבון מפעלה". ואז מתעלית כל עבודת היום למעלה. ואם נמצאת הנשמה זכה וברה מוסרים לה חידושים וגלויים בתורה. וכמובא שהאריז"ל כשישן בשבת השיג כ"כ עד שהיה צריך שיעור שמנים שנה למסור מה שהשיג אז. ונמצא שהשכיבה תיקון גדול יש בה. וכמו שידוע שבאכילה ושתייה נעשים תיקונים גדולים כן ג"כ ע"י השכיבה נעשה תיקון גדול. ולא

one ascends when sleeping

Records the actions of the day

What Es'ra understood in his sleep

והנה הרמ"א מלך שאין נוהגים לישן ב צער והמצטער פטור כבר הזכרנו (בשמחת החת"ס, כי מי שלבו מצטער בסוכה. וע"כ שאינם מצטערים ישני

המכוון במצוה

והנה לזכות [לאו] תנאי יש בדבר שני המכוון שבה. והו המפרשים (חת"ס, רשו הזאת, דהנה הוא זו מגרנך ומיקבך, אשר האדם לשכוח מה' אלי ורכושו, ולאידך, הו לאסוף מתעורר אצלו צותה התורה לעשות במדבר, אשר הוליק הגדול והנורא והקיפ בסוכות ממש (למר כדאית ליי) והגין ע וספק צרכינו ארבעים ושמר אותנו מחורב נ והיו העני והעשיר שו מה לסמוך כ"א לבטוח הוליקם הקב"ה במדבו אותם ולנטוע בלבותם על רכוש למען ידו ונחלתם לבטוח בהשי